

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 956/21	
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	D. S.	w dniu 26 marca 2021 roku w W. przy ul. (...), poprzez uderzenie pokrzywdzonej kilkakrotnie pięściami w okolice potylicy, szyi, ramion, a następnie wykręcenie IV palca lewej ręki, spowodowała trwające dłużej niż 7 dni naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia K. B., inne niż określone w art. 156 § 1 k.k., w postaci obrażeń ciała – zwichnięcia IV palca lewej ręki, tj. o czym z art. 157 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 26 marca 2021 roku K. B., kierując pojazdem mechanicznym, wjechała na chodnik przy bloku na ul. (...). Chodnikiem przechodziła	Zeznania świadka K. B.	3-5, 157	

<p>wówczas D. S., w ocenie której pojazd kierowany przez K. B. uniemożliwił jej przejście.</p> <p>Między K. S., a D. B. nawiązała się kłótnia. K. S. wyszła z pojazdu i podeszła do D. B.. Obie kobiety kierowały w swoją stronę wyzwiska. D. B. kilkakrotnie uderzyła K. S. pięściami w okolice potylicy, szyi, ramion, a następnie wykręciła K. S. IV palec lewej ręki, czym spowodowała jego zwichnięcie.</p>			
Dokumentacja medyczna dot. pokrzywdzonej	7,155		
Zeznania świadka J. I.	21-22,158		
Opinia biegłego z zakresu chirurgii	35-36		
Zeznania świadka I. M.	40-41,158		
Wyjaśnienia podejrzanej D. S.	54-55, 156-157		
Zeznania świadka M. S.	64-65,159		
Protokół oględzin nagrania, oględziny nagrania na rozprawie	69-70,165		
Opinia sądowo-psychiatryczna	79-85		
Dokumentacja medyczna oskarżonej	90		

Dokumentacja fotograficzna	149-154		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Zeznania świadków K. B., J. I., I. M.	Zeznania wskazanych świadków są jasne i logiczne, korelują ze sobą, a ponadto znajdują odzwierciedlenie w pozostałych dowodach w postaci nagrania oraz dokumentów.	
Opinia biegłego z zakresu chirurgii	Opinia biegłego jest pełna, jasna, spójna i logiczna. Jej wiarygodność oraz wnioski nie były kwestionowane przez strony postępowania, nie budziły zastrzeżeń Sądu.		

<p>Protokół oględzin nagrania, nagranie odtworzone na rozprawie</p>	<p>Dokument w postaci protokołu oględzin nagrania ma charakter urzędowy. Jego wiarygodność oraz autentyczność nie była kwestionowana przez strony postępowania ani nie budziła zastrzeżeń Sądu. Sąd uznał za wiarygodne także samo nagranie, które zostało odtworzone w toku rozprawy głównej. Jego autentyczność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.</p>		
<p>Zeznania świadka M. S.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka M. S. w zakresie w jakim wskazał on, że w czasie zdarzenia był w sklepie.</p>		
	<p>Opinia sądowo-psychiatryczna</p>	<p>Sąd uznał opinię sądowo-psychiatryczną za jasną, pełną rzetelną i spójną. Nie była ona kwestionowana przez strony, zaś jej wnioski są jednoznaczne.</p>	
	<p>Pozostała dokumentacja: medyczna, fotograficzna</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne dowody z pozostałych dokumentów. W toku postępowania nie ujawniły się podstawy przemawiające za odmową nadania im waloru rzetelności i wiarygodności. Dowody z dokumentów nie były kwestionowane przez strony.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>			

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1	Zeznania świadka M. S.	Sąd co do zasady nie dał wiary zeznaniom świadka M. S.. Zeznania te nie korelowały z pozostałym zgromadzonym materiałem dowodowym i były wewnętrznie sprzeczne. Świadek wskazywał, że w czasie zdarzenia był w sklepie, po czym omawiał przebieg zdarzenia i wysnuwał hipotezy dotyczące zdarzenia oraz oceny zachowania pokrzywdzonej. Pozostały zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że M. S. nie brał udziału w zdarzeniu. W ocenie Sądu zeznania świadka stanowiły linię obrony oskarżonej - żony świadka i nie zasługują na nadanie im waloru wiarygodności.	
Wyjaśnienia oskarżonej D. S.	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej w zakresie, w jakim nie przyznała się ona do popełnionego czynu i umniejszała swoją rolę w zdarzeniu. Wyjaśnienia oskarżonej co do tego, że oskarżona została zaatakowana, nie znajdują poparcia w pozostałym zgromadzonym materiale dowodowym. Oskarżona		

	<p>skupiała się głównie na fakcie, że K. B. wjechała samochodem na chodnik, uznając to zachowanie za naganne i usprawiedliwiając tym swoje wzburzenie, jednocześnie wyjaśniając, że w czasie zdarzenia była spokojna, a jej postawa miała charakter defensywny.</p>		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	<i>I</i>	<i>D. S.</i>
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>W niniejszej sprawie Sąd uznał, że zgromadzony materiał dowodowy jednoznacznie wskazuje na to, że oskarżona D. S. popełniła zarzucany jej czyn.</p> <p>Zgodnie z 157 § 1 k.k., karze podlega ten, kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1 k.k.</p> <p>W toku postępowania ustalono, iż oskarżona D. S. uderzyła K. B.</p>			

<p>kilkukrotnie pięściami w okolice potylicy, szyi, ramion, a następnie wykręciła jej IV palec lewej ręki, czym spowodowała trwające dłużej niż 7 dni naruszenie czynności narządów ciała i rozstrój zdrowia K. B., inne niż określone w art. 156 § 1 k.k., w postaci obrażeń ciała – zwichnięcia IV palca lewej ręki.</p> <p>Czyn D. S. wyczerpał znamiona przestępstwa stypizowanego w art. 157 § 1 k.k.</p>			
	<p>3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3.Warunkowe umorzenie postępowania</p>	<p><i>I</i></p>	<p><i>D. S.</i></p>
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
<p>W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki do zastosowania instytucji warunkowego umorzenia postępowania.</p>			

Stosownie do treści art. 66 § 1 k.k. Sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina oskarżonego i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa, przy czym art. 66 § 2 k.k. wyłącza możliwość zastosowania warunkowego umorzenia wobec sprawców przestępstw zagrożonych karą pozbawienia wolności przekraczającą 5 lat.

Sąd uznał, iż wszystkie wymagane przez ustawę przesłanki pozwalające na zastosowanie warunkowego umorzenia postępowania zostały w niniejszej sprawie spełnione. Okoliczności popełnionego przez oskarżoną czynu nie budzą wątpliwości, zaś przypisane oskarżonej przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności do lat 5.

Analiza zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje, że wina

oraz stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonej nie są znaczne. Oczywiście zachowanie oskarżonej nie zasługuje na aprobatę – nic nie usprawiedliwia stosowania agresji względem innej osoby. Należy jednak mieć na uwadze, że także pokrzywdzona nie pozostawała bierna w konfliktowej sytuacji, wyszła z pojazdu i w sposób atakujący odnosiła się do oskarżonej, podchodząc do niej na niewielką odległość. Obiektywnie stwierdzić więc należy, że oskarżona mogła zostać wystraszona i sprowokowana do takiego zachowania.

Jakkolwiek, o czym wspomniano wyżej, nie jest uzasadnione używanie agresji fizycznej wobec innej osoby, o tyle należy mieć na względzie, że sytuacja między oskarżoną, a pokrzywdzoną była dynamiczna, obie strony kierowały w swoją stronę wyzwiska, zaś sama pokrzywdzona niewątpliwie zbliżyła się na bliską odległość do oskarżonej i nawiązała z nią kontakt fizyczny, co spowodowało reakcję oskarżonej.

Sąd uwzględnił także cechy i warunki osobiste oskarżonej. D. S. ma obecnie 59 lat. Jest rencistką, choruje na

stwardnienie rozsiane. Leczy się psychiatrycznie z powodu nerwicy. Jak wskazał mąż oskarżonej, D. S. dość emocjonalnie reaguje na niestandardowe, stresujące sytuacje, co było także widoczne w toku rozprawy głównej. Biegli sporządzający opinię sądowo – psychiatryczną, rozpoznali u oskarżonej organiczne zaburzenia nastroju. W ocenie Sądu stan zdrowia i warunki osobiste oskarżonej miały niewątpliwy wpływ na reakcję oskarżonej w momencie, kiedy pokrzywdzona wyszła z samochodu i zbliżyła się do oskarżonej, co mogło wywołać u D. S. dodatkowy stres i poczucie zagrożenia.

Przeciwko oskarżonej w 2020 roku toczyło się postępowanie karne za czyn z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, które zostało warunkowo umorzone na okres próby dwóch lat.

Wymienione wyżej właściwości osobiste oskarżonej oraz okoliczności popełnienia czynu pozwalają na stwierdzenie, że występki, którego dopuściła się D. S., miał charakter incydentalny i został wywołany silnie stresującą sytuacją. Zastosowany przez Sąd względem oskarżonej środek probacyjny odniesie

pożądaną wpływ na jej przyszłą postawę względem porządku prawnego.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie zachodzą negatywne przesłanki zastosowania warunkowego umorzenia postępowania.

Rozstrzygając o okresie próby Sąd kierował się stopniem pewności co do sformułowanej wobec oskarżonej pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd uznał, że okres próby, wynoszący 1 rok, pozwoli na weryfikację czy oskarżona rzeczywiście zrozumiała naganność swego postępowania oraz czy będzie w przyszłości przestrzegała porządku prawnego.

3.4. Umorzenie postępowania

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania

3.5. Uniewinnienie

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia

4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK,

ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
D. S.	I	I	Stosownie do treści art. 67 § 1 k.k. Sąd orzekł okres próby wynoszący 1 rok, uznając go za odpowiedni.
II	Kierując się dyspozycją art. 67 § 3 k.k. Sąd nałożył na oskarżoną nawiązkę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 4 000 zł. W ocenie Sądu orzeczenie nawiązki w tej kwocie jest odpowiednie w realiach niniejszej sprawy – pozwoli bowiem na zrekompensowanie pokrzywdzonej krzywdy związanej ze zdarzeniem, jednocześnie stanowiąc odczuwalną dolegliwość dla oskarżonej, co skłoni oskarżoną do refleksji nad swoim postępowaniem.		
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

6. INNE ZAGADNIENIA		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy oskarżonej z urzędu – adw. W. U. kwotę 684 zł powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług na podstawie § 17 ust. 2 pkt. 3 , § 20 oraz § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, albowiem koszty te nie zostały uiszczone w całości, ani w części.</p>	

IV	<p>Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił oskarżoną D. S. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, uznając, że ich uiszczenie ich byłoby dla niej zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Jedynym dochodem oskarżonej jest świadczenie rentowe w kwocie około 813 złotych miesięcznie. W ocenie Sądu istotne jest, aby oskarżona przede wszystkim wykonała nałożoną nawiązkę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej kwoty 4 000 zł.</p>	
8. PODPIS		